

PORTUS

MĚSÍČNÍ ZPRAVODAJ FARNOSTÍ VELEŠÍN, BESEDNICE A SOBĚNOV

ZÁŘÍ 2008

SLAVNOST SVATÉHO VÁCLAVA

Český kníže Václav I. (asi 907-929 nebo 935) byl synem knížete Vratislava a jeho manželky Drahomíry. Jeho prarodiči byli první historicky doložený přemyslovský kníže Bořivoj I. a jeho choť svatá Ludmila. Ludmilu roku 921 nechala její snacha Drahomíra zavraždit. Snad proto, že Ludmila vnuka Václava vychovávala v křesťanském duchu.

Když roku 921 zemřel kníže Vratislav I., ujala se poručnické vlády za nezletilého Václava jeho matka Drahomíra, která vládla do roku 924 nebo 925. Poté na trůn usedl její syn Václav. Kníže Václav byl podle historických pramenů ženatý, ale jeho manželka mu buď neporodila syna, nebo byla bezdětná, případně se narodily pouze dcery.

Roku 922 přepadl Čechy bavorský vévoda Arnulf, který měl velmi dobré styky s Maďary. Útok souvisel s určitými vnitřními zmatky v Čechách za vlády Drahomíry. Arnulf měl ambici stát se německým králem a přepadem Čech nepřímo atakoval Jindřicha I., který se roku 919 stal německým králem, sjednotitelem německých vévodství a zakladatelem nové německé říše.

S touto událostí asi souvisí následný odklon Čech od Bavor a příklon knížete Václava k Jindřichovi a Sasku. Proto také začal být uctíván více saský patron sv. Vít než bavorský světec svatý Emmeram. Roku 928 sblížilo Arnulfa s Jindřichem příměří uzavřené s Maďary. Asi v té době se české knížectví osamostatnilo.

Z tohoto důvodu roku 929 vtrhla saská a bavorská vojska ze severu a jihozápadu do Čech. Václav uchránil zemi tím, že ustoupil a přešel tak vydrancování. Čechy začaly platit německým zemím tzv. *tribut*. Tribut byl každoroční dávka asi 500 hřiven stříbra a 120 volů.

Kníže Václav, který započal stavbu chrámu svatého Víta, měl názorové spory se svým mladším bratrem Boleslavem. Václav byl důsledný v christianizaci, což se pravděpodobně nelíbilo Boleslavovi ani české šlechtě.

Druhá interpretace staví proti sobě politické koncepce obou bratrů. Václav území jím poražených českých knížat neokupoval a stačil mu slib závislosti, který však nebyl plněn. Boleslav naopak chtěl zbavit knížata moci a předat ji správcům. Ti měli od obyvatelstva vybírat daně, které by umožnily postavit vojsko a zbavit se závislosti na Sasku. Nakonec tuto ideu Boleslav I. realizoval až za své vlády.

Podle legend byl Václav zavražděn 28.9.935 (některé uvádějí rok 929) ve Staré Boleslavi. Vraždu připravoval Boleslav se svými muži. Kníže Václav byl napaden vlastním bratrem, kterého holýma rukama odzbrojil. Boleslav však zavolal na pomoc muže ze své družiny, kteří Václava, prchajícího do kostela, ubodali.

Již krátce po vraždě začal být Václav uctíván jako mučedník a patron země. Nakonec si svou vinu uvědomil i Boleslav a ostatky z kostela svatých Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi dal přenést do kaple chrámu svatého Víta. Podle tehdejších představ tak provedl důležitý kanonizační akt. Mučednictví svatého Václava a jeho babičky svaté Ludmily tak legitimovalo Čechy pro vstup do společenství křesťanských národů Evropy. První kostel zasvěcený svatému Václavovi byl postaven roku 972 v Proseku u Prahy. Svatý Václav se nestal jen výhradně křesťanským světcem, ale i národním symbolem.

SV. VÁCLAV – DEN ČESKÉ STÁTNOSTI

28.9. Slavnost Svatého Václava, mučedníka a hlavního patrona českého národa – to je celý název, který nalezneme v církevním liturgickém kalendáři.

Co je na osobě muže, který je přes tisíc let po smrti tak přitažlivého, že i dnes k němu vzhlíží křesťané v našem národě tak hrdě a v písních či modlitbě prosby o přímluvu u Boha se k němu obracejí? Proč se na něj nezapomnělo v našem zpohanštělém národě a den jeho smrti se stal státním svátkem, doslova Dnem české státnosti? Co udělal tento muž, kníže nevelkého území, politicky mezi jinými pozdějšími přemyslovskými knížaty a králi, za svůj krátký život, který trval snad 28 let, převratného a pamětihodného v očích tohoto světa? Byl populární a milovaný? Některými, stejně jako později sv. Vojtěch, většinou aristokracie a větší části národa ne. Byl „divný“! Potíral otrokářství, podporoval umění a vzdělanost, nebyl dostatečně tvrdý – doslova krutý, měl etické morální smýšlení podle zásad křesťanství, no vyčetli mu toho mnoho. Hlavně byl jiný, a stylem života protivný a trendu tehdejší pohanské doby nesnesitelný.

Kníže Václav žil své křesťanství v pohanském prostředí a bral vážně Kristovu výzvu jít v jeho šlépějích, věděl dobře, že duše se může lehce ztratit ve shonu, nabídkách a kompromisech tohoto světa. Vždyť jasně to říká Kristus: „*Co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši?*“

Pro mě osobně byl svatý Václav pravým mužem a pravým křesťanem bez dvojí tváře. Nebyl strašpytel, byl synem své doby (víme z písemných pramenů, že ač zraněn, úspěšně sám neozbrojen odvrátil první útok atentátníka, a lékařská antropologie potvrzuje zhojená četná zranění na jeho kosterních pozůstatcích). Byl a je světlem, podle Kristových slov: „*Vy jste světlo světa...*“

Proto až do dnešních dob září jeho světlo – světlo Kristovo – z jeho činů, z jeho života.

Ztrácíme odvahu žít křesťansky navzdory trendu doby? Nelze se srovnávat se sv. Václavem? Proč? On byl člověk jako my, muž své doby a jistě i se spoustou nedokonalostí. Ale bral svůj život na tomto světě vážně a přitom prostě. Bůh po nás nežádá nic co je nad naše síly, jen to, aby v nás vítězilo tíhnutí duše k dobru nad vratkou porušenou přirozeností, a spoléhání na Boží nadčasovou pravdu nad nestálými trendy doby. Naše slabosti nejsou Bohu na překážku, když nás bude stravovat touha být vědomě důstojným synem, dcerou živého Boha a naše skutky o tom budou svědčit.

P. Martin

CHRÁMOVÝ SBOR VELEŠÍN – SRPEN, ZÁŘÍ

10. srpna se konala Fusswallfahrt na Svatém Kameni. V chrámu Páně se sešlo na sto padesát poutníků. Pouť organizují již podevatenácté rakouští věřící z Windhaag. Společná cesta začíná v 7.30 hraničním přechodem přes nazdobený kamenný most v Mairspindt. Odtud průvod věřících pokračuje přes Cetviny na Svatý Kámen. Procesi s křížky a korouhvemi pak dorazí v modlitbách a za zpěvu mariánských písní do kostela v 11 hodin na mši svatou.

Mše svatá, na kterou jsme také letos byli pozváni hrát já i varhaník p. ing. Vladimír Jantač, byla i letos sloužena dvojjazyčně.

SBOROVÝ KALENDÁŘ

31. srpna v 10.00 – mše svatá v klášteře **ve Vyšším Brodě** za účasti Chrámového sboru a orchestru Velešín

7. září v 8.00 – poutní mše svatá **ve Velešíně**

P. A. Halík – Česká mše Spěj duše zbožně k výšině

27. září ve 14.00 – slavnostní mše svatá na pouti v **Pohorské Vsi**

W.A. Mozart – Missa brevis

28. září – slavnost sv. Václava Velešín

8.00 – mše svatá – *L.v. Beethoven – Sláva Boží, G.F. Händel – Juda Makabejský*

17.00 – *koncert k počtě sv. Václava*: První polovina bude věnována k životnímu jubileu váženého pana učitele *Aloise Hujsla*. Dovolte, abych mu takto popřála za nás všechny do dalších let hodně zdraví, síly a spokojenosti a poděkovala za všechny s láskou odehrané tóny. Ve druhé polovině zazní *V. Říhovský – Česká mše Svato-Václavská*. Srdečně vás všechny na koncert zveme.

(mape)

FARNÍ POUŤ – POUTNÍ MÍSTA VYSOČINY

Dne **21. června** se uskutečnila pouť velešínské farnosti ve spolupráci s KDU-ČSL. V plánu byla návštěva *Kostelního Vydří, Křemešníku, Pelhřimova a klášteřa v Želivi*. Naše první zastávka byla v Kostelním Vydří, kde nám převor klášteřa P. Jeroným vyprávěl o tamním karmelitánském klášteře a kde jsme také navštívili rozsáhlé karmelitánské knihkupectví, které se nachází v objektu klášteřa.

Poté jsme odjeli na Křemešník. Z časových důvodů se plánovaný oběd v Pelhřimově nekonal, ale odbyl se hned na Křemešníku. Tam jsme si ještě poslechli povídání o zdejší kostele, který jsme si poté prohlédli. No a ti odvážnější pak vylezli na rozhlednu Pípaluku vysokou 40 metrů.

Po vydatném obědě jsme se vydali do Želivi. Zde jsme se zúčastnili mše svaté a pak si prohlédli areál klášteřa. Vyslechli jsme nejen zajímavý výklad o historii klášteřa, ale také o vaření klášteřního piva. O tom nám velmi zasvěceně pohovořil místní sládek. Následovala také ochutnávka zdejšího zlatého moku. Domů jsme odjžděli sice unavení, ale v dobré náladě. Touto cestou bychom chtěli poděkovat otci Martinovi za zajištění mše svaté v Želivi i ostatních prohlídek.

(mari)

VINCENCKÉ SPOLEČENSTVÍ – VZPOMÍNKA NA NAŠI ČLENKU

Stále ji vidím vedle sebe a potom před sebou, jak sedí v první lavici a vstává za pomoci hůlky a pomalu odchází. Ano, řeč je o paní Marii Bromové, člence našeho společenství a věrné velešínské a také poslední rok borovanské farnici. I když se v lednu 2007 odstěhovala z našeho městečka do města Borovan, na Velešín nezanevřela. Byla tu společně se svým manželem častým hostem. Líbila se mi její otevřená a upřímná povaha a její milá srdečnost. Děkujeme za její rozmanité výborné perníčky, které pekla a zdobila za dlouhých zimních večerů a jimiž potěšila nejedno dětské oko a srděčko. Byla to aktivní paní, která nešetřila laskavými slovy a recepty na různá dobrá jídla. Ráda jezdila na kole, které využívala dokud to šlo. Ráda zpívala, muzicírování mají v rodině. Musím říci, že mně její smrt 12. října loňského roku zaskočila. Každý věděl, že má již delší dobu vážné zdravotní problémy, ale ona se jim nepoddávala, nemluvila o nich a statečně je snášela. 20. října měla pohřeb ve vltavotýnském chrámu sv. Jakuba. Kdo jste tam byl, můžete potvrdit, že to byl opravdu krásný a dojemný pohřeb plný hudby, naděje a radosti v život věčný. Z chrámových prostor jsme průvodem paní Bromovou doprovodili na vltavotýnský hřbitov, kde byla uložena do rodinné hrobky. Za měsíc si připomeneme první výročí jejího úmrtí. Věřím, že na nás myslí a laskavým pohledem se usmívá na naši farnost i na své místo v první lavici svého kostelíka.

(pari)

PLÁNOVANÉ AKCE NA ZÁŘÍ

Velešín

9.9. úterý – setkání seniorů s P. Martinem (po mši svaté)

13.9. sobota v 9 hodin – schůzka ministrantů

21.9. (10.00 hod) – Mše svatá pro rodiny s dětmi (setkání na faře po mši svaté)

Besednice

14.9. (9.45 hod) – Mše svatá pro děti

České Budějovice

6.9. sobota v 10 hodin – jáhenské svěcení Petra Hovorky (katedrála sv. Mikuláše)

SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ VE VELEŠÍNĚ

Na slavnost seslání Ducha svatého plánujeme udělení svátosti biřmování. Zájemci od dovršeného čtrnáctého roku se hlase **u P. Martina v průběhu měsíce září**. Pravidelná příprava bude probíhat od měsíce října.

FARA V SOBĚNOVĚ

Od 19. do 22. srpna proběhl, jak mnozí z farníků zaregistrovali, minitábor dívek v Soběnově. To, že se tato akce mohla konat, nebylo vůbec jednoduché. Soběnovská fara nebyla dlouhou dobu obývaná a pro pobyt většího počtu lidí ani přizpůsobená. Snahou P. Martina bylo tuto faru zachovat pro potřeby farnosti a tak přišel s nápadem upravit ji tak, aby opět ožila.

Pro začátek bylo třeba faru pořádně uklidit.

Na čtvrtek 14. srpna byla svolána brigáda,

na které se šlo téměř třicet ochotných farnic (ale i farníků) a to hlavně ze soběnovské farnosti. Je nutno zveřejnit, že se na brigádě podílely také čtyři účastnice připravovaného tábora. Košťata, hadry, vysavače ale i ochotné ruce při vyklizení zakrámovaných místností dělaly divy. Po pár hodinách byla fara vyklizena a připravena na další práce (dokonce se povedlo i vymést komín :-).

Další den nastoupil instalátér, který připojil nová umyvadla, záchody, kuchyňskou linku a bojler. V pondělí před táborem se ještě musely provést změny v elektroinstalaci a tak se povedlo vše připravit včas, takže na minitáboře tekla teplá voda nejen na mytí, ale i v kuchyni a je zde prostor na spaní i na zábavu a společné setkávání.

Doufáme, že oživení této krásné budovy, bude povzbuzením pro naše farníky, protože zde ještě není zdaleka vše hotovo a bude potřeba ochotných rukou a sponzorů k tomu, aby soběnovská fara sloužila jako místo setkávání a odpočinku nejen pro dětské tábory, ale i pro další akce.

(zv)

MINITÁBOR DĚVČAT

Ve dnech 19. 8. - 22. 8. proběhl na soběnovské faře minitábor děvčat, která se znají ze setkání ve Velešíně. Ráno v devět hodin jsme se sešly na faře a po zabydlení se vydaly na oběd na nedalekou samotu Buda. Na dveřích fary jsme si všimly inzerátu. Nějaký starý pán hledal mladé pomocníky, kteří by mu pomohli nalézt poklad pána z Rožmberka. Bylo tam uvedeno telefonní číslo a tak jsme na něj po obědě zavolaly. A skutečně, ozval se starý pán, který se představil jako Sběratel. Řekl nám, že má starou truhlu, ke které je potřeba najít čtyři klíče. Prý se s námi spojí a předá nám své poznatky. Druhý den jsme od něj dostaly dopis. Musely jsme přejít přes různá lesní území, například území levitace, osminožek – konec žádného jiného území jsme neviděly tak rády – nebo území slepých a němých. Všechno jsme zdárně překonaly a první klíč byl náš. Pro nalezení druhého klíče si Sběratel našel opravdu podivnou dobu – druhou hodinu ranní. Byly jsme postupně buzeny a po dvojicích jsme šly na konec vesnice, kde nám lesní víla vydala druhý klíč. Třetí klíč byl ve studni, kterou jsme musely naplnit vodou přinesenou v našich dlaních. A čtvrtý klíč byl ukrytý pod schody kapličky poblíž Soběnova, ke které jsme úspěšně dostaly. Zbývalo předat klíče Sběrateli a počkat si na to, co v truhle je. Opravdu, truhla něco ukrývala – mapu k pokladu. K tomu jsme se vydaly poslední den. Podle mapy se poklad skrýval na zřícenině hradu Pořešín. Tady trochu zklamaly naše orientační smysly, protože jsme se v lese ztratily a prodloužily si tak cestu asi o pět kilometrů. Ale nakonec jsme se na Pořešín dostaly a po chvíli hledání jsme našly i skutečný poklad. „*Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon... (1 Kor 13,1-7)*“ To bylo napsáno na starodávném listu, pokladu pána z Rožmberka.

Celý tábor jsme měly samozřejmě obohacen o mnoho her, které jsme si užily. Také jsme se zúčastnily mše svaté v soběnovském kostele a udělaly si táborák. Minitábor byl skvělý a moc doufám, že si ho za rok znovu zopakujeme. Velký dík patří kromě našich vedoucích – Evy Opekarové a Vladky Mikešové, zejména paní Čermákové, která nám skvěle vařila, a v neposlední řadě P. Martinu Bětuňákovi, který se zasloužil o to, že nám soběnovská fara mohla poskytnout potřebné zázemí.

(teri)

VIA LEGENDA 2008

Od 6. do 12. července se uskutečnil v pořadí již druhý velký ministrantský tábor.

Tento rok jsme přebývali u nedalekého hradu Pořešín. Naši vedoucí (Tankred de Templštejn, Zdislav de Falkenburg, Tomáš de Engelsberg, Jan de Engelsberg, Jiří de Engelsberg, a občas dojíždějící Cyril z Husí) pro nás pečlivě připravovali hry, které sice byly uzpůsobeny hlavně našim malým kamarádům, ale nenučili jsme se u nich ani my starší.

Na začátku tábora jsme se všichni dostali za další důležitý bod naší hry Via legenda a měli jsme složit další zkoušku. Každá družina měla vymyslet heslo, kterým by se členové družiny poznávali, hymnu a legendu o založení svého hradu. Ještě téhož dne, co jsme se dozvěděli úkoly, jsme zkoušku všichni složili a měli jsme tak právo nosit symbol rytířství: meč. Po složení zkoušky jsme měli také právo na první základní výcvik s mečem.

Mezi první hry, které jsme hráli, patřila hra používaná hodně na salesiánských táborech. Byli jsme něco jako obchodníci a museli jsme vyměňovat a sbírat lístečky, ze kterých jsme potom měli složit zprávu. Ovšem cesty ve středověku nebyly příliš bezpečné a tak jsme se i my museli mít na pozoru před lapky, které představovali naši vedoucí.

Další důležité body v naší cestě legend byly hodně daleko a tak jsme se snažili sbírat body jak jen to šlo. Díky množství her jsme se blížili rychle k další zkoušce. Stříleli jsme z luku, což bylo pro všechny velikým zážitkem, stejně jako když jsme rozdělávali oheň (dostali jsme polínko a mohli jsme si ho nasekat, jak jsme chtěli a potom jsme ho měli co nejrychleji spálit, poté jsme dostali další polínko a opět jsme si ho mohli nasekat a pro změnu jsme s ním měli udržovat oheň co nejdéle).

Ke konci tábora jsme opět svedli bitvu s našimi vedoucími – dvakrát jsme se s nimi střetli a dvakrát byli poraženi. Téměř na konci tábora dvě družiny Vartmberk a Šelmberk podstoupily druhou zkoušku na táboře – zkoušku meče.

Během tábora nás známý profesor Tomáš Durdík, který je jedním z největších odborníků na hrady v České republice, provedl po zřícenině hradu Pořešín a vysvětloval nám vše, co se na tomto hradu událo. Říkal nám, že hrad byl svými posledními majiteli pány z Rožmberka zapálen a rozbořen, protože údržba hradu by byla velice nákladná. Celý výklad byl velice zajímavý nejen proto, že nás prováděl po hradě právě profesor Durdík, ale také proto, že byl i pro naše menší kamarády dobře srozumitelný.

Těšíme se na další schůzky a na podzimní tažení, které by se mělo uskutečnit v Soběnově na faře.

(java)

KATECHETICKÉ OKÉNKO

Ahoj děti,

Prázdniny uběhly jako voda a my se opět setkáváme u dalšího čísla Portusu, tentokrát věnovanému svatému Václavu. Vrátime se o tisíc let zpět do doby na přelomu 9. a 10. století. Čechy v tomto období nejsou celistvým, sjednoceným územím. Tvoří je větší či menší slovanské kmeny, z nichž nejlivnější v té době je kmen Čechů, který má své hradiště v Levém Hradci, později v Praze, a kmen Charvatů se svým hradištěm v Libici.

Na konci 9. století vládl kníže Bořivoj, první kníže, který se nechal pokřtít, zakladatel prvních kostelů u nás. Po jeho smrti vládli jeho synové Spytihněv, později Vratislav.

A tady následují první otázky, na kterých si ověříme, co víme (nevíme) o svatém Václavovi. Vy starší určitě zapátráte po vědomostech z dějepisu a vy mladší třeba vyzkoušejte své rodiče, a nezapomeňte své odpovědi napsat na papír a přinést na zářijovou mši svatou pro děti ve Velešíně.

(lupa)

1. Jak se jmenoval Václavův dědeček?

- a) Zvonimír
- b) František Palacký
- c) Bořivoj

2. Odkud se k nám v té době šířilo křesťanství?

- a) od Vikingů
- b) z Velkomoravské říše
- c) z Ameriky

3. Nechali se Bořivoj a Ludmila pokřtít?

- a) ano
- b) není o tom nic známo
- c) ne

4. Kněžna Ludmila byla Václavova

- a) sestra
- b) babička
- c) manželka

5. Václavův mladší bratr se jmenoval

- a) Boleslav
- b) Bolehlav
- c) Vratislav

6. Jakou církevní stavbu nechal Václav postavit na Pražském hradě?

- a) katedrálu sv. Víta
- b) kostel sv. Václava
- c) rotundu sv. Víta

7. Kdo dal uškrtnit kněžnu Ludmilu a proč?

- a) vnuk Boleslav (nutila ho jíst kaši ze žaludů)
- b) manžel Bořivoj (ze žárlivosti)
- c) snacha Drahomíra (kvůli sporům o vládu)

8. Proč dal Boleslav zavraždit svého bratra Václava?

- a) kvůli ústupné zahraniční politice
- b) toužil po jeho přílbici
- c) dlužil mu peníze

9. Proč nemohl Václav do Ameriky?

- a) je to moc daleko
- b) matka Drahomíra ho nepustila
- c) z jiného velmi závažného důvodu (víš jakého?)

10. Kde se v našem nejbližším okolí nalézá kostel zasvěcený sv. Václavovi?

- a) v Besednici
- b) v Soběnově
- c) ve Velešíně

Jak předejít syndromu vyhoření – 1. část

Pokud zapálíte oba konce svíčky, získáte tím dvakrát více světla. Svíčka však zároveň dvakrát rychleji vyhoří. Tímto obrazem je možné věrně ilustrovat proces směřující k vyhoření. Lidé, kteří jím procházejí, zjišťují, že veškerá jejich duševní, emocionální a fyzická energie je vypotřebována. Jejich síly jsou vyčerpané a ztrácejí vůli vytrvat.

V následujícím článku se podíváme na principy, které vám pomohou vyhoření předejít. Je to skutečně možné – pokud se jimi budete řídit. A pokud už vyhoření pociťujete, uvedené principy jsou zárukou, že si už nikdy s dalším možným vyhořením nebudete muset dělat starosti. Jejich účelem je vrátit vašemu životu rovnováhu, protože vyvážený život je klíčem k předcházení vyhoření.

Pamatujte na svá omezení

Jedním z prvních kroků je znát a brát v úvahu svá omezení. Možná to bude šokující zjištění, ale každý z nás je schopen dělat jen něco a pouze po určitou dobu, ať už jsme ochotni si to přiznat nebo ne. Svých lidských mezí si byl vědom a bral je v úvahu i Ježíš Kristus. Všimněme si následujících veršů:

„Když pak propustil zástupy, vystoupil o samotě na horu, aby se modlil. A když přišel večer, byl tam sám.“ (Mt 14,23)

„Když pak odtud Ježíš odešel, přišel ke Galilejskému moři, vystoupil na horu a posadil se tam.“ (Mt 15,29)

„Těhdý jim řekl: Pojdte jen vy sami stranou na opuštěné místo a trochu si odpočinite. Těch, kdo k nim přicházeli a zase odcházeli, bylo totiž tolik, že neměli ani chvilku na jídlo.“ (Mk 6,31)

Pán Ježíš byl velmi zaneprázdněný. Pociťoval obrovský tlak ze všech stran. Nesl na svých ramenou tíhu celého světa. Neustále po něm někdo chtěl, aby uzdravoval nemocné, sytil hladové, těšil sklíčené a jednal s politickými a duchovními vůdci oné doby. Přesto si pravidelně dělal ve svém nabitém rozvrhu čas na to, aby si odpočinul a byl sám, protože si byl vědom svých fyzických a emocionálních omezení. Pokud Ježíš Kristus uznával, že je při práci důležité brát ohled na fyzické a emocionální omezení, neměli bychom dělat totéž?

Správný pohled na práci

Ježíš si také zachoval správný pohled na svou práci. Po tři roky byla jeho služby zaměřena na lidi. Stáhl se do pozadí, aby mohl naplňovat potřeby chudých, nemocných a zraněných zástupů. Nikdy nebyl hnán dopředu tím, aby naplnil každou potřebu všech lidí, s kterými se setkal.

Abychom si v životě udrželi rovnováhu, musíme se naučit správnému pohledu na práci. Vždycky je co dělat. Jak Ježíš trefně řekl: *„Chudé přece máte u sebe vždycky.“ (Mt 26,11)* Když Ježíš vystoupil na nebesa a posadil se po Otcově pravici, nechal za sebou zástupy lidí, kteří potřebovali být uzdraveni. Přesto se modlil k Otci: *„Já jsem tě oslavil na zemi; dílo, které jsi mi svěřil, jsem vykonal.“ (Jan 17,4)*

Pravidlo 80/20

Pravidlo 80/20 říká, že 80% vašeho úspěchu vychází z 20% vaší aktivity a že zbylých 80% vaší aktivity přináší zbývajících 20% vašeho úspěchu. Uvedené pravidlo se vztahuje na všechny životní oblasti. Studie například dokazují, že u podnikatelů je 20% času zdrojem velké většiny jejich úspěchu. Zbýlý čas využívají na rutinní činnosti, které by pravděpodobně mohl a měl zastat někdo jiný.

Tento princip se vztahuje i na vás – 80% vašeho úspěchu v jakékoli oblasti pramení jen z několika vašich nejdůležitějších rozhodnutí a pár hodin, které každý den strávíte produktivním způsobem. To znamená, že většina času, energie a úsilí, které každý den vynaložíte, bude zdrojem jen malého procenta životních úspěchů. Abyste tedy ve svém životě udrželi rovnováhu, budete se muset zaměřit na redukci nebo vyloučení každodenních činností, které vám zabírají soustu času a přitom přinášejí tak malé procento z celkových výsledků.

Pokud se vám zdá, že nemáte čas na rodinu, začněte upouštět od činností, kterým se každý týden věnujete a které jen minimálně zvyšují vaši celkovou produktivitu. Získáte tím více času pro rodinu a přitom i stihnete udělat všechno, co je důležité.

Pokračování v příštím čísle.

(přípravila: jv)

PEPÍČEK SE HLÁSÍ...

Přijde starý manželský pár do nebe, svatý Petr je provází po nebi. Všechno je naprosto úžasné, žena je nadšena, říká, že se jí o něčem takovém ani nesnilo. Když to všechno vidí muž, zoufale se rozpláče a pak spustí vztekle na svoji manželku: „Za to všechno můžeš ty! To je pořád makrobiotika, cvičení, žádný alkohol a cigarety, krémy s UV filtrem - vždyť jsme tu mohli být už o patnáct let dřív!!!“

Slečna katechetka zahájí svou pravidelnou hodinu náboženství a dá dětem na úvod malou hádanku: „Dávejte, děti, bedlivý pozor. Je to rezavé a běhá to po stromech. Co to je?“ Pepíček se přihlásí a řekne: „No, normálně bych řekl, že to je veverka. Ale že jste to vy, tak je to určitě andělíček.“

Zpovídá se šestiletý klučina:

„Požádal jsem manželku bližního svého.“

„Cože?“

„No, roztrhl jsem si kalhoty a bál jsem se, že dostanu, tak jsem požádal manželku našeho souseda, aby mi to zašila.“

Poslala maminka Pepíčka (koho jiného) na faru se vzkazem a poučila ho:

„Hlavně nezapomeň slušně pozdravit - Pochválen buď Ježíš Kristus!“

Po návratu se maminka Pepíčka ptala:

„Tak co, pozdravils, jak jsem Ti říkala?“

A Pepíček s bezelstným úsměvem odpověděl:

„Přišla mi otevřít hospodyně, tak jsem řekl - Zdrávas, Maria!“

Kostelník nevěří svým očím. Paní Majerová klečí zbožně v lavici, před sebou modlitební knihu a vedle ní umělý chrup.

„Asi vás ruší při modlitbě,“ ptá se se zájmem.

„Ale kde, ten chrup patří mému Emilovi. Musela jsem mu ho vzít, on by mi mezitím snědl doma bábovku.“

Chlápek šel takhle lézt po skalách a zrovna v púlce jednoho náročného úseku mu prasklo lano. Zůstal viset za konečky prstů v naprosto bezvýchodné situaci. Před očima mu proběhl celý život a on v náhlém zoufalství obrátil oči k nebi a zvolal:

„Je tam nahoře někdo?“

A zeshora zahřměl mocný hlas:

„Ano, jsem tady!“

„Kdo jste?“

„Bůh jsem, kdo bych byl.“

„Prosím, Bože, pomoz mi.“

„Pomohu ti. Pusť se.“

„Cože?“

„Věř mi, pusť se a já ti pomohu.“

Chlápek chvilku koukal na nebe a pak zavolal:

„Je tam nahoře ještě někdo???“

Po kázání přijde k faráři kostelník a s autoritou školníkům a kostelníkům vlastní ho kárá:

„Dneska jste to kázání nějak odflákl, pane faráři. Dokonce i já jsem mu rozuměl!“

Farář zpovídá mladou dívku: „A jiné hříchy už nemáte, milé dítě?“

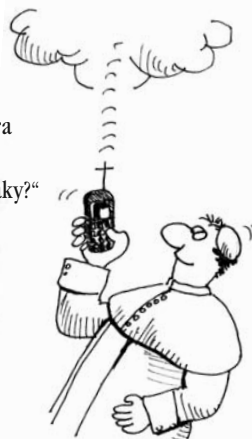
Dívka nesměle: „No, snad už jen, že se každé ráno prohlížím v zrcadle, jak jsem hezká.“

Farář mávne rukou a říká: „Ale to není hřích, milé dítě, to je oční vada!“

Kněz chválí jednoho ze svých farníků, notorického alkoholika:

„To je pěkné, že jste se zase včera ukázal v kostele.“

„Ach já, tak v kostele jsem byl taky?“

MŠE SVATÉ A ÚMYSLY NA ZÁŘÍ 2008

VELEŠÍN	2.9.	Úterý	18:00	Za rodiče Dvořákovy, jejich rodiče a sourozence
	4.9.	Čtvrtek	18:00	Za Ludmilu Šinkovou
	7.9.	Neděle	8:00	Za zemřelého P. Jiřího Jeřábka
	9.9.	Úterý	18:00	Za rodiče Trösterovy, syna Františka a snachu, rodiče a duše v očistci
	11.9.	Čtvrtek	18:00	Za Annu Kyselovou a Marii a Karla Janouchovy
	12.9.	Pátek	18:00	Za Josefa a Marii Petrovy a rodiče z obojí strany
	14.9.	Neděle	8:00	Za farnost
	16.9.	Úterý	18:00	Za Helenu a Jana Machovy, rodiče a sourozence
	18.9.	Čtvrtek	18:00	Za rodiče Trummerovy, zetě Josefa Martínka, vnuka Radka a Jana Karola
	19.9.	Pátek	18:00	Za Milenu Douchovou a manžela
	21.9.	Neděle	8:00	Za farnost
			10:00	Za farnost • PRO RODINY S DĚTMI
	23.9.	Úterý	18:00	Za Kristýnu a Františka Mikešovy a rodiče
	25.9.	Čtvrtek	18:00	Za Jana Bicana a Jiřího Dobiáše a celou rodinu Bicanů
	28.9.	Neděle	8:00	Za farnost
30.9.	Úterý	18:00	Za všechny zemřelé z rodiny Hrbovy, Řepovy a Pospíchalovy	
BESEDNICE	7.9.	Neděle	9:45	Za Matouše Holbu a jeho manželku Marii
	14.9.	Neděle	9:45	Za Jana Marka a prarodiče Mikešovy
	21.9.	Neděle	9:45	<i>Bohoslužba slova</i>
	28.9.	Neděle	9:45	Za Václava Šimka, jeho manželku Annu, syna Václava a rodiče z obojí strany
SOBĚNOV	3.9.	Středa	18:00	Za Kateřinu Drdákovou, manžela, syna, bratra, rodiče a rodiče Pařízkovy a děti
	7.9.	Neděle	11:00	Za Karla Jirkala, manželku, rodiče z obojí strany, Rudolfa Švece, rodiče a celé přátelstvo
	10.9.	Středa	18:00	Za rodiče Pudvítrovy, syna Pavla, prarodiče, sourozence a celé přátelstvo
	14.9.	Neděle	11:00	Za farníky • POUŤ
	17.9.	Středa	18:00	Na úmysl kněze
	21.9.	Neděle	11:00	<i>Bohoslužba slova</i>
	24.9.	Středa	18:00	Za Václava Šícho, Jana Šedového a jejich rodiče a sourozence
	28.9.	Neděle	11:00	Za Václava Míku, rodiče a sourozence

Liturgický kalendář Z Á Ř Í

- 3.9. Pam.
sv. Řehoře Velikého
- 8.9. Svátek
Narození P. Marie
- 13.9. Pam.
sv. Jana Zlatoústého
- 14.9. Svátek Povýšení
svatého Kříže
- 16.9. Pam.
P. Marie Bolestné
- 27.9. Pam.
sv. Vincence z Paula
- 28.9. Slavnost Sv. Václava

PORTUS

Na tomto čísle spolupracovali:

P. Martin, Zdeněk Vaclík, Jan Nágr, Zdeněk Bláha, Jan Ottenschläger, Jana Vaclíková, Ludmila Paňhová, Marie Pešková, Pavla Řihoutová, Marie Ondrášková, Jan Vaclík, Vladimíra Mikešová, Tereza Kropáčková